

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Nemščina v narodnih šolah in kranjski deželni zbor.

Kdor je rekel a, mora dosledno reči b. To je tudi res storil kranjski deželni zbor. Žal! da nismo mogli odobravati prvega in da zato tudi ne moremo odobravati drugega. Pač pa obsojamo oboje kar najodločneje in obžalujemo, da je slovenska politika dospela že do take postaje poniževanja.

Kako smo se po taborih, zborih in društvih potezali za narodno osnovno šolstvo, kako so vsi rodoljubje vedno naglašali, da bode to šolstvo ustrezalo svojemu namenu le tedaj, ako se na njem ne bode po nepotrebnem tratil čas s poučevanjem nemščine! In sedaj? Oni, ki so bili najglasnejši in videzno najodločnejši protivniki nemščine, konstatujejo sedaj Dežnanu na ljubo, da nobena slovanska dežela ne skrbi tako zelo za pouk nemščine na osnovnih šolah, ko ravno Kranjska.

In res je to. Najprej je deželni zbor določil 600 gld. za nagrade onim učiteljem, ki poučujejo izvan učnega načrta slovensko deco v nemškem jeziku; letos pa je prav lokavim načinom odobril sklep deželnega šolskega sveta, vsled katerega ima nemščina postati učni predmet na vseh trirazrednicah in štirirazrednicah v vojvodini Kranjske. Na lokavi način pravimo, kajti navidezno so se gospodje poslanci upirali temu sklepu in polemizovali celo z gospodom deželnim predsednikom; v resnici pa so ukrepu deželnega šolskega sveta dali svoj „placet“.

Poglejmo kako. — Vlani je iznenadil slovenski svet kranjskega deželnega šolskega sveta ukaz, da se mora s šolskim letom 1887/88 po vseh trirazrednih in vseh štirirazrednih šolah na Kranjskem poučevati nemški jezik kot obvezni predmet. Začudili smo se temu protipostavnemu ukazu; začudili tembolj, ker vemo, da ima v deželnem šolskem svetu večino narodna stranka, katere dolžnost bi bila skrbno čuvati, da se ne bodo kratile pravice našega jezika in ne odpirale vrzeli, skozi katere bi se prej ali kasneje mogla splaziti pošast ponemčevanja. V dveh stvarno pisanih in na postavne določbe oprtih člankih izrekli smo sodbo svojo o „huzarskeji doskočici“ kranjskega šolskega sveta in le, ker so nam nekateri udje istega zagotavljali, da se bode

stvar v deželnem šolskem svetu samem zopet popravila, molčali smo potem. Sedaj pa vidimo, da se to ni in da se ne bode zgodilo; vidimo, da deželnemu šolskemu svetu sramežljivo pritruje celo deželni zbor.

Prišli so pa gospodje vender v silno zadrego. Jednak — vender še nekoliko poostren — ukaz glede nemškega pouka na slovenskih osnovnih šolah spodnještajerskih izdal je tudi deželni šolski svet v Gradci. Tu pa je zadela kosa ob kamen. V tem ko so kranjske občine — izvzemši dveh — molče vsprejele deželnega šolskega sveta ukaz, začelo se je na Štajerskem živahno gibanje proti njemu in Šmarijska občina, katere protest je pri deželnem šolskem svetu ostal neuspešen, apelovala je na ministerstvo in konečno na državno sodišče. Le to pa je razsodilo, da je ukaz deželnega šolskega sveta protipostaven in izreklo, da se dotične zakonske določbe dajo tolmačiti tako, da je deželni šolski svet opravičen za ukazovati obvezno učenje nemškega jezika na slovenskih osnovnih šolah, a da so se ga udeleževati obvezani le oni otroci, katerih roditelji se začetkom šolskega leta ne izreko proti temu.

Proti razsodbi državnega sodišča ni pritožbe in zato se je morala vsprejeti v polnem obsegu. Ni dvojbe, da se konečno tudi § 6 *) državne šolske postave z dne 14. maja 1869. dá tolmačiti tako, da si vender naravnije razlagati ga v ta zmisel, da se imajo nemškega jezika učiti le oni otroci, katerih roditelji to začetkom šolskega leta zahtevajo. Katera razlaga bi imela po večini svoje narodnemu deželnemu šolskemu svetu kranjskemu biti pristopnejša, o tem govoriti bilo bi odveč. Če se je pa on tako spozabil, da je vse odločevanje v šolskih zadevah prepustil predsedništvu svojemu, tedaj bi bila vsaj dolžnost po večini svoje narodnega deželnega zbora, da na nedvoumen način izreče prepričanje svoje, pa naj bi to bilo tudi neljubo nekaterim članom deželnega šolskega sveta.

Ali misli deželnozborska večina in nje poro-

*) Ta §. glasi se takole: „O učenem jeziku in v poučevanju v katerem drugem deželnem jeziku določuje, zaslišavši tiste, kateri šolo vzdržujejo, deželna šolska oblast, drže se pri tem mej, ustanovljenih v postavah.“

čevalec, da bode pohlevna deželnozborska resolucija kaj izdala? Bilo bi vender preveč zahtevati od našega kmeta, da bode vsako leto ob upisovanji spremeljal deco svojo v šolo in da bode ob jednom protestoval proti temu, da bi se mučila z nepotrebnim učenjem nemščine. Vsakemu, ki pozna razmere na kmetih — in o gospodih deželnih poslancih vender mislimo, da jih poznajo — bode tedaj jasno, da tak ukrep ne pomeni nič drugega, ko ono, kar je že sklenil deželni šolski svet. Vzemimo tudi, da bi jeden ali drugi oče imel toliko narodne zavesti, da se ne bode plašil — včasih zelo dolge — poti do šolskega ravnateljstva in da bode naznanil, naj se njegovo dete ne uči nemščine; večina roditeljev tega vender storila ne bode in tako se bode potem dotična deca po nekoliko ur na teden, katere bi se sicer dale mnogo koristneje porabiti, učila papigovati nekaj nemških besed, katerih si, ko zapusti šolo, ne bode ohranila v spominu.

Ako je gospod deželni predsednik naglašal, da je učenje nemščine na trirazrednih in štirirazrednih šolah potrebno zato, ker mnogo dece prestopa iz njih v srednje šole, tedaj ga moramo vprašati, če nam vlada morebiti namerava odvzeti „za poskušnjo“ upeljane slovenske gimnazije? Ako tega ne namerava, tedaj ta razlog nikakor ni utemeljen. Pa posito, da bi res bilo potreba nemškega pouka za ono pičlo število učencev, ki nameravajo potem ustopiti na srednje šole, ali naj se zaradi njih uče nemščine tudi ostali, ki je nikdar potrebovali ne bodo, ali naj se je uče tudi deklice?

Naj torej obračamo stvar, kakor hočemo, vselej moramo priti do zaključka, da nemščina nikakor ne spada v narodne šole in da deželni šolski svet ni pravo ukrenil, ko je njeno upeljavo dekretoval. Od deželnega zbora pa bi bili pričakovali več odločnosti, posebno z ozirom na Scharschmiedov predlog, kateri se ni postavil z dnevnega reda in vsled katerega se nemščina utegne usiliti nam za državni jezik — kakor jo poslanec Žvegelj imenuje že sedaj. Nemščina v kranjskih ljudskih šolah, upeljana po narodnem šolskem svetu, bode gotovo vladila našim nasprotnikom jako ugoden dokaz tega, da se ista nekako melče priznava že za državni jezik in da po tem takem ne more biti resnega ugovora,

LISTEK.

Ukrajinske dume.

(Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.)

I.

Atamanov poslednji pozdrav zelene stepe.

Ataman Siški doživel je sto let! Devet in devetdeset spomladí pozdravljal je na stepi topli solčni povratek. Stoprv poslednji hladi in snegovi spravili so atamana v posteljo, na katerej je ležal potr žetrti mesec. Slab je bil, a iz kože ni mogel iziti. Le še tako dvigal je dihanje junaške prsi.

Bratstvo kazaško zdihovalo je tožno, da jim batka ne okreva več.

Ali ko so v stotej spomladi mogile znova ozeleneti, bilo je Kazakom hudo pozdraviti razevelo stepe brez — atamana.

Šestdesetkrat vedel je Siški ataman slavno svojo deco na pozdrav spomladi na stepe, do šestdeset let bil jim je ataman!

Dolgo so se posvetovali Kazaki, premišljali in obotavljali, ali naposled šli so vender k batki in tam pri postelji nagovorili ga takole:

„Atamane naš! Stepa je ozelenela, nečemo pozdraviti spomladne toplote brez tebe!“

In poklonila se je atamanova deca.

Atamanu je zatrepetala v očesu tiha solza. Da! Šestdeset let je vodil svoje verno udano bratstvo na stepe pozdravljat spomlad in toč neverce; vedno so stali pri njem, ž njim peli, izza mladih let razsajali in nekrščansko kri prelivali. In danes? Samomu je bilo na postelji ostati, bratstvo svoje zapustiti?

Ataman se zamisli.

Zdaj mu je bilo, kakor bi mu nova plala topla kri po žilah in kakor bi mu žila močnejše bila. Pogledal je z okna — stepe je v resnici zelenka, po zraku so goreli tisočeri žarki — ah, kakor za mladih let atamanovih. V očesu mu je zaiskrilo.

Tiho stoji Kazaki okolu.

Tu se dvigne ataman na ležišči in pogleda svojo deco. Za nekaj časa mahne s pomlajeno roko, dvigne glavo in vzdihne: „Povedem vas, gospodje bratje, povedem vas. Osedlajte konja in pripeljita mi ga!“

In ataman spusti svojo staro glavo še na kratek počitek na oporo.

Bratstvo je zaplesalo.

Mej tem pripravijo se vsi. Privedejo krotkega konja, osedlajo ga s pripravnim seilom, da bi bil starec v njem, kakor v zibelki, a jermena pripnejo arabska. Uzdo je imel atamanov konj zlato.

Za nekaj časa izide ataman iz kože. Do konja dovede ga najmlajši sin Taras. Starec vleče jedva nogi za seboj ter s težko drži svojo glavo kvišku. Še z večjo težavo položi nogo v jermena in se vrže na konja.

V tem trenutku vrže se tri sto molojcev kazaških na sedla — ti vsi so bili deca atamanova.

Kak ataman to, ponosen in junašk. I po sto letih v boleznih veren svoje družini!

Kakor sneg bela brada usip la se mu je resno do samega pasa; na glavi je imel dragocen kalpak, a na strani ob zlatem ročaju težko sabljo, dar poljskega kralja za zdato prijateljstvo. Po ledjih padale so mu aksamitove gube z najdragocenejšo podlogo. To mu je podaril knez Moskovski...

Tako so izšli.

Ataman vedno kakih trideset korakov naprej, njemu sledi množica bratska, vse na iskrih konjih. Stepa je bila takoj za kočami.

A ko so dospeli na travo in se je pred njim razprostirala ravnina kakor morje, mahnil je ataman na stran k torbancem.

da se tudi postavno za tacega proglasi. Ako se tega boji gospod poročevalec narodne večine, moral bi bil tudi odločneje postaviti se v bran nepostavnej naredbi deželnega šolskega sveta, ki je deloval čisto v intenciji osrednje vlade. Kakošna pa je ta intencija, kaže se nam povsod!

„Vigilantibus jura!“ pravimo tudi mi z gospodom poročevalcem; posebno pa ta imenitni rek polagamo na srce našim gospodom poslancem, ker se bojimo, da se ne zbudé nekega dne, ko bodo „jura“ našega naroda večinoma že odplavljena.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja dne 6. oktobra 1888.)

Slovensko dramatično društvo in „Narodna šola“ izročila sta prošnji za podporo, prvo izročil je poslanec Murnik, drugo Stegnar. Deželni predsednik baron Winkler naznanja, da ga je ministerski predsednik, grof Taaffe, obvestil brzojavnim potom, da se presvetli cesar zahvaljuje za čestitko deželnega zbora kranjskega povodom imen-dne, kar zbor z veseljem vzame na znanje.

Poročilo deželnega odbora zaradi gradnje novega gledališča izroči se finančnemu odseku. (Nasvete smo priobčili v poslednji številki), poročilo deželnega odbora, da bi se cesta v Ključih v Idrijskem okraju zopet uvrstila mej okrajne ceste, upravnemu odseku.

Poslanec Klun nasvetuje v imenu finančnega odseka: a) V prisilni delavnici namešča se domači duhovnik in deželni odbor se pooblašča, da v porazumljeni s sosednimi škofijskimi ordinarijati razpiše to službo s stalnimi užitki po 800 gld. na leto, s prostim stanovanjem in kurjavo, in odda službo s pridržkom obojestranske poluletné odpovedbe, ako se mu ne posreči v tej zadevi s kakim duhovnim redom skleniti trajne pogodbe. b) Delavniški prostori v postranskem poslopji se precej preuredé v stanovanje za duhovnika. c) Za pomočno opravljanje druge sv. maše ob nedeljah in praznikih po zimi se dovoli 100 gld. Predlogi se odobre.

Poslanec Murnik poroča o prošnji obrtno-nadaljevalne šole v Kočevji na podporo in nasvetuje, da se ista izroči deželnemu odboru v rešitev, gledé prošnje Katarine Kurent, da si jej kot vdovi glavnega odgonskega sprevodnika dovoli podpora letnih 100 gld. do smrti, se dovoli, ako to prevzame tudi štajerski deželni zbor, ki je ob enem prizadet. Zbor pritrdi.

Poslanec Detela poroča v imenu finančnega odseka o prošnjah okrajno-cestnega odbora Krškega gledé podpore za napravo držajev ob Mirnski okrajni cesti, okrajno-cestnega odbora Krškega gledé podpore za preložitve klanca na Selah, okrajno cestnega odbora Metliškega gledé preložitve okrajne ceste Verčice-Semič-Črnomelj in uvrstenja mej doželne ceste, katere se izroče deželnemu odboru v rešitev. Podobni Visoko okraja Kranjskega dovoli se za most čez Kokro 150 gld. podpore, prošnja županstva v Želimljah, da bi se izbrisalo posojilo za zgradbo ceste iz Studenca na Golo, pa se izroči deželnemu odboru v posvet in pregled in konečni

nasvet. Poročevalec opomni, da je dežela dala za to cesto podpore 1000 gld., posojila 1000 gld., grof Lev Auersperg pa 600 gold. podpore. Dolžna je občina Želimlje še dokaj novcev prisilni delavnici, katere prisiljenci so cesto lepo zgradili, sedaj pa je zopet tako zapuščena, da se po njej niti vozariti ne more. Bil je prepir mej občinami, kdo bode bode vzdrževal cesto, a na mesto poslani dež. tajnik g. Pfeifer je vse določil, a cesta je isto tako slaba.

Županstvu na Vojskem okraja Logaškega dovoli se za popravo ceste 300 gld.

Dr. Papež potem poroča o prošnji občine Vinica, da se prekliče prepoved namakanja konopelj v kolpi ter nasvetuje, da se ista izroči c. kr. deželno vladi, naj se blagovoli ozirati na vse v prošnji navedene uzroke občine Vinice za preklic ali vsaj omejitev prepovedi proti namakanju konopelj v Kolpi.

Poslanec Pfeifer: Slavni zbor! Oglašam se o stvari, ki sicer ne zadeva cele naše dežele, niti celega mojega volilnega okraja; za jeden del mojih volilcev pa je prav pomenljiva. Občina Vinica namreč poudarja v svoji prošnji prepoved namakanja konopelj v Kolpi, vsled katere prepovedi oni stanovniki mojega volilnega okraja, ki stanujejo ob reki Kolpi, ne smejo namakati konopelj v tej reki — ker nekateri gospodje pri zeleni mizi mislijo, da se s tem namakanjem ostrupé ribe in raki v tej vodi. Vemo pa dobro, da si ravno omenjeni posestniki pripravljajo vso svojo obleko doma in da konoplje jako potrebujejo za to lepo svojo narodno nošnjo.

Ni samo lepa beseda, ako Vam zagotavljam, gospôda moja, da je obstanek tega narodnega dela važen ne samo z gospodarskega mari tudi s stališča narodnega duhovnega življenja.

V teh krajih je zaslužek težek in redek, za to morajo ljudje, kolikor je le mogoče paziti, da si z lastno produkcijo dobé in natura svoje potrebe. Domače sukno, domače platno ima še svojo veliko veljavo ravno zavoljo svoje dobrote in trajnosti.

Vsak ve, da bode domač pridelek nosil najmenj še jedenkrat tako dolgo, ko kupljeno tvorniško robo, če je tudi po svoji zunanosti domači jako podobna; ker tudi, to je treba omeniti, da Zagrebški židje n. pr. Feiglstöck in Wasserthal in dr. na (veliko) debelo posnemajo narodno blago za obleko in obleke prodajo mnogo, če tudi ni tako dobra, ko domača, draga pa je dosti. Gospodarske je torej važnosti, da mi podpiramo ta narodni obrt, da ni narod prisiljen kupovati slabe stvari drago, stvari, ki je draga, ko bi se tudi ceno prodajala, ravno zato, ker je slaba.

V duhovnem pomenu pa je važno, da ohranimo krepkemu nepokvarjenemu narodu Bele krajine domače platno, narodno nošnjo kot sredstvo zoper potujčevanje zoper preuzetnost v obleki, da branimo in podpiramo to narodno delo, ker le predobro vemo, da naše ljudstvo, čim več si kupuje cenega, pa ravno za to slabega blaga, tem bolj si pogoršava svoje že tako žalostno stanje tudi v tem pogledu, da se odučava od onega koristnega dela, da se oduči varovati in tako rekoč spoštovati robo, katere si ni samo izgotovilo in o kateri vé, da ni

kaj prida. Vse to pa na duševno stanje ne more dobro uplivati in draži ljudij, ko morajo nositi kupcu za slabo robo težko prisluženi denar, za robo, katero bi si radi in lahko doma izdelovali — ko bi ne bilo te nesrečne prepovedi namakanja konopelj.

To razdraženje je tem večje, ko ljudje vidijo, da na hrvatski strani v isti reki Kolpi se more in sme namakati to, kar se na naši ne sme.

Ljudje tega ne morejo razumeti in mislim, da se stvar res ne umeje tako lahko, kakor bi človek mislil.

Pravijo sicer, da v tako ostrupljeni vodi raki ne žive in da se s tem podkopa drug važen oddelek narodnega zaslužka. Ali zagotoviti smem vis. deželi zbor, da so ti naši raki v borbi za obstanek tako krepki postali, da se te vode ne boje, da se v tej vodi dobro počutijo in da jih je ravno v Kolpi več ko drugje, kjer konopelj ne namakajo. To morem in moram trditi prav odločno iz lastne skušnje. Ko sem več let zaporedoma obiskoval svoje volilce ob Kolpi in pri tej priliki slastno zaužival rake iz Kolpe, ki so se mi prav dobro prilegli in tudi prerano umrlemu dež. glavarju grofu Thurnu, ki je 30. avgusta 1887 obiskal Vinico in si pri tej priliki privoščil v moji navzočnosti par rakov iz Kolpe. Zatorej mislim, da se prepoved namakanja konopelj do srede Kolpe lahko prekliče tem bolj, ker naši ljudje se tej prepovedi izogibati znajo ter gredo na hrvatsko stran in od tam namakajo konoplje.

Obstanek te domače obrtnije je gotovo večje vrednosti, ko vsi raki in ribe v Kolpi, ki ne zaslužijo več ozira nego prebivalci ob reki Kolpi; tedaj priporočamo vrle Belokranjce varstvu slavne vlade. (Dobro! Dobro!)

Deželni predsednik baron Winkler opomni, da je naznanjujoč, da je presvetli cesar potrdil ribarski zakon, tudi izjavil, da bode treba izdati v sporazumljeni s strokovnjaki izvrševalna policijska ribarska določila. To se bode zgodilo v kratkem in deželna vlada bode gledala na to, da se interesi ribarstva bodo ujemali s koristmi hišne obrtnije.

Potem se nasvet vsprejme in seja sklene. Prihodnja seja v torek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. oktobra.

Pri debati o deželnem proračunu je v **dolenjeavstrijskem** deželnem zboru poslanec Knab priporočal, da bi se pouk v deželnih srednjih šolah uredil na verskej podlagi, kar zahteva Liechtensteinov predlog glede ljudske šole. Da Knabovi nasveti v zbornici neso našli dosta poslušnih ušes, je izvestno. kajti baš v tem deželnem zboru imajo liberalci veliko večino.

Ogerski državni zbor snide se v kratkem. Vlada mu bode predložila poleg budgeta več jako važnih predlog. Posebno pozornost baje hoče obratiti zboljšanju pravosodja. Zaradi tega bode predložila zbornici nov kazenski red in disciplinarne propise za sodce. Res hvalovredno je, da vlada gleda na zboljšanje pravosodja, a nam se dozdeva, da po potu, kateri je nastopila, ne bode dosti dosegla. Pravi vzrok, da je ogersko pravosodje slabo, ne tiči v slabih zakonih. Nekateri zakoni

Samo znamenje je zadostovalo; prične se pozdravljanje „zelene stepe“:

Po tišem vzdubu zadoni koračnica. Poje jo tri sto ust kazaških. Iz pušek počijo gromoviti streli in se zasvetijo kakor blisk v dimu. K temu zabobne bobni in zavzone strune lir.

V čisti zrak zletele so kazaške čapke, družina je zavriskala in zopet pronikata v daljavo strel in godba. Zamahnili so tudi s turškim bunčukom. Lesk sulic in sabel lomi se v žaru solčnih žarkov.

Deklice, molodice in žene gledale so od koč.

Vse vre, vriska in kipi — le stari ataman gre tiho naprej. Niti jedenkrat se ne obrne k svojim otrokom, niti jedenkrat jim ne prikima, niti jedenkrat jih ne vspodbudi k veselosti. In zdelo se je, kakor da bi niti konja ne vladal.

To je bila modra žival, sama je šla in pot kazala po travi.

Tu ga dohiti še preje, nego se je atamanov konj vodnik obrnil, kazaška družina. Razprhne se tudi dim iz pušek in karabincev.

Stepa cvetela je ta hip v polnej svojej velebnosti. Cvetni sokovi opojali so vzduh z omamljivo vonjo in topel vetrec, prihajoč od kurganov, poljubljal je jezdecem vroča lica. Poslednji pari vzdignili

so se že v višek, le v čašičah trepetali so še dijamanti rane rose.

Izplašene ptice vznese so se k ukrajinskemu nebu, ter zapele himno v slovo in hvalo razcevele spomladi na stepi.

Tu mahne ataman nehote z roko in potegne uzdo. Zgodilo se je tako.

V okoliših vračala se je družina nazaj. Čim bolj se bližajo kočam, tem bolj in blučneje streljajo, pojo, vriskajo in igrajo na strune.

Jedini ataman se ne zmeni v svojej mirnosti. Tiho sedi v svojem sedlu, a konj vodnik vede ga nazaj h kočam, kakor ga je preje nesel na stepo. In trideset korakov za atamanom vali se družina kakor bojni oblak.

Vrnitev vlekla se je neobičajno počasi.

Naposled ustavi se atamanov konj pred atamanovo kočjo.

Niti pogiba!

Mej tem sešle so se poslednje vrste kazaške ter se tesno postavile v vrsto pri samem atamanu.

Jeden izmej njih dal je znak. S hrupnim krikom na slavo kazaško zletele so čapke v višek.

Dali so mu tako atamansko čast.

Toda ni se zahvalil gospodom bratom, tem vernim svojim otrokom stari, stoletni ataman.

Vsi se začudijo — inace jih je za to vsikdar hvalil.

Gospodine! Kaj se je zgodilo?

Ko pristopi starosta Kazakov s čašo medu k atamanu, odmakne se plah.

Preplašeno razstopi se vse bratstvo...

O prebolestno gorje!

Svojega atamana uzrli se na živem konji — mrtvega.

Junak izdihnil je dušo svojo v spomladnem pozdravu na stepi, preživevši atamanski pri svojej družini do poslednjega diha.

A duša atamanova poletela je kakor golobica za prvimi Kazaki stare, slavne Kazačine — — —

Takoj popoldne prevleklo se je nebo. Izginili so svetli solčni žarki, ostala je le ognjena, krvava krogla. Tu završi na stepi. Vihar besni z že davno neznano besnostjo. Trave legajo, drevesa so lomijo, a v kočah zvija vihar.

In preje nego je solnce v tretje izpodila iz bagrene zarje rane zore in razmetalo po rosah svoje žarke, z bogatela je stepa za novo mogilo. Nasipale so jo roke kazaške, vlažile oči ukrajinskih dev in žen. Molela je nad vse ostale mogile in brzo ozelenela.

To je bila mogila Sičskega junaka — atamana!

ogerski so celo vzgledni. Pravnega čuta manka v narodu, in da tega vzbudi, treba da vlada samo začne pravično postopati proti drugim narodnostim. Dokler bode pa vladi glavna naloga madjarizacija, ne bodo se zboljšale razmere na Ogerskem, naj se sklepajo še tako izvrstni zakoni.

Vnanje države.

Tudi po Berolinskih listih se mnogo prerešeta, kako je to, da nemški cesar ni podelil grofu Taaffe nikakega reda, dočim je bil odlikovan celo dolenejavstrijški namestnik. To je tem bolj čudno, ker ima grof Taaffe še samo jeden pruski red, pa še tisti je bolj nižje vrste. Berolinski listi naglašajo, da so bili odlikovani vsi politiki, ki imajo kako zaslugo za nemško avstrijsko zvezo, po tem takem Taaffe za to zvezo nema nobenih zaslug. Marsikoga je gotovo presenetilo, da je ogerski ministerski predsednik, ki je največji nasprotnik Rusije, dobil najvišji red. To dokazuje, da odnošaji mej Berolinom in Peterburgom nikakor neso preveč intimni.

V **Bolgariji** se vedno bolj prikazuje sovražstvo proti Avstriji in sicer ne le v opozicijskih, temveč tudi v vladnih krogih. Avstrija nekda preveč pospešuje srbsko in katoliško propagando v Makedoniji. Tak preobrat v mišljenju v Sofiji pa ne bode v korist Koburžanu, ki se zmatra avstrijskim kandidatom. Ko bi se Rusija hotela približati sedanji vladni stranki, bi se Stambulu in tovariši nič ne pomišljali, temveč bi kar zapodili Koburžana. Vse uspehe, katere je Avstrija dosedaj dosegla v Sofiji, bode zaigrala s pospeševanjem srbstva v Makedoniji.

Občni zbor **črnogorske** parobrodne družbe je sklenil, da se družba razpusti, ker se je podpisalo premalo delnic. Črnogorci so računali, da se bode v inozemstvu dobilo dosti delničarjev, pa so se varali. Škoda, da se podjetje ni posrečilo, kajti mnogo bi bilo koristilo razvoju Črne gore.

Če je verjeti poročilom nemških listov iz Carigrada, ruski veleposlanik Nelidov močno nagovarja **Turke**, da naj Bolgarom v Makedoniji ne dovolijo nikacih koncesij. Na drugi strani pa ruski agenti v Makedoniji šuntajo narod, v Bolgariji pa hujskajo prebivalstvo, da naj prežene Koburžana in njegovo vlado, ki ni toliko močna, da bi pridobila Makedonijo. Na ta način mislijo ruski diplomati napraviti nemire na Balkanu, katerih bi se Rusija okoristila. Nam se dozdeva, da je vse to iz trte zvito, kajti Rusija je baš poslednja leta večkrat dokazala, da ne mara rušiti miru, niti se zanimati za Bolgarsko. Najboljši zaveznik Rusije je čas.

Italijanska policija dobila je iz Novega Jorka telegram, da naj strogo pazi na vse količkej sumne osebe za bivanja nemškega cesarja v Rimu, kajti mejnarodni anarhisti v Novem Jorku razvijajo neko sumno energijo. Iz tega telegrama se da posneti, da se napravlja kak napad in da so se morda napadovalci že odposlali iz Amerike v Evropo.

Dopisi.

Iz Postojnskega okraja 12. septembr. Vsestransko popolnoma opravičeno je žalovanje po blagem, nam nepozabnem gospodu vladnem svetniku A. Globočniku, kateri je v našem glavarstvu svoj posel kot okrajni glavar kaj uzorno zvrševal. Ko je bil ta gospod vsled velikih svojih zaslug imenovan vladnim svetnikom, bili smo vsi iz srca veseli; ker se je možu zasluženo častno mesto podelilo. Od vseh strani dohajala so mu ondaj odkritosrčne, ne prisiljene ali licemerske častitke, katere so bile jasen dokaz, kako priljubljen in spoštovan da je bil in je še vedno ta mož, ne samo v našem okraju, marveč i daleč na okrog. Mož ima v resnici vse lepe lastnosti, kakeršne mora imeti okrajni glavar. Njemu ne manjka prepotrebne mnogoletne skušnje, bil je miren, mil a, kjer trebalo, tudi strog, s kratka bil je mož na mestu. Zato pa ga je vse spoštovalo in ga še spoštuje, tako bogatin kakor siromak, zato ga primerjajoč njegovo dobo s sedanjo prebridko pogrešamo. Skoro da tudi nam velja prislovica, ki pravi: „Bog je visoko, a car daleko“. Prošnje in pritožbe se odpošiljajo ali izročujejo, a njih usoda ni ugodna. Srpi pogledi, žuganje, krič in tolčenje z nogami, so naše blaginje. Častiti čitatelji so se pač lahko iz drugih to zadevnih dopisov in „Nedeljskih pisem“, prepričali, kaj se pri nas vse godi ali prav za prav goditi more. Celi odbor, kateri ima nadzorovati dohodke in stroške naše jame, o vsem prometu nič jasnega ne ve, ker seje v to svrhu že več let ni bilo. Pomisliti pa treba, da je ta odbor sestavljen iz prvih uradnikov in obč. odbornikov, torej ako je tukaj taka nemarnost, kaj mora biti še le drugod. Ako se mnogo skušenemu možu, kakor je hoteljé Progler s takimi listi žuga, ter na tak način račune izplačati misli, kakor smo videli iz nekega „Nedeljskega pisma“, no potem si morete misliti, kaj se godi z ubogim, neveščim občanom. Zatorej bodemo pri priliki o tem še kaj govorili,

ako nam odkod potrebna pomoč ne dojde. Da smo do sedaj o vsem tako mirno molčali, to bodi dokaz, da ne želimo nikomur, da bi radi nas kake neprijetnosti občutil. Naposled pa, ko vidimo, da ni inace in ko smo v to tako rekoč primorani, moramo se ganiti.

Domače stvari.

— (Vabilo na LXXXI. odborovo skupščino „Matice Slovenske“) v sredo 17. dne oktobra 1888. l. ob 5. uri popoldne v društveni hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnikov o XXIII. rednem velikem zboru in o LXXX. odborovi seji. 2. Naznanilo predsedništva. 3. Poročilo književnega odseka. 4. Poročilo gospodarskega odseka. 5. Ukrepi glede 40letnice Nj. Velečastva. 6. Poročilo tajnikovo. 7. Druge posameznosti.

— (Slovensko gledališče.) V svojem slavnem „Revizorji“ narisal je N. V. Gogol pokvarjenost nekdanjega ruskega uradništva v tako živih bojah, s tolikim dovtipom in bitko satiro, da je njegov umotvor napravil izredno senzacijo in posebno prijal celo samodržcu Nikolaju I. Vsacemu, količkej omikanemu Slovanu znana je ta komedija in nje jako živahno razpeljano dejanje, navzlic vsemu temu pa nam je vedno še nov užitek. Dramatično društvo jo je bilo že jedenkrat spravilona oder in to s tako vseskozi povoljnim uspehom, da se je od mnogih strani čula želja, da bi se „Revizor“ zopet ponovil. Tej želji ustreglo se je včeraj, žal da tudi včeraj udeležba ni bila taka, kakor bi se bilo smelo pričakovati. Vreme je bilo sicer res skrajno neugodno, a poleg vremena uplivala je izvestno tudi, kakor smo že zadnjič opazili, nekaterih uarodnjakov malomarnost. To je tem bolj obžalovati, ker je bila včerajšnja predstava jako dobra. Igralo se je z veseljem in dobrim humorjem in nekateri prizori bili so uprav drastični. Izmed dam odlikovale so se gospodičina Zvonarjeva, Gostičeva, Zora in Nigrinova, izmed gospodov Borštnik (Ivan Aleksandrovič Hlestakov), Kocelj (Anton Antonovič), Sršen (Ivan Kuzmič), Danilo (Lápink-Tapkin), Slavko, Verovšek in Perdan. Tudi vsi drugi, ki so imeli manjše vloge, so primerno sodelovali, tako da smo drage volje pozabili na nekatere negotovosti spomina. Gosp. Borštnik zaslučuje, da mu čestitamo na včerajšnjem uspehu, gospodična Kajzelova pa, ki je iz posebne prijaznosti izvrševala ulogo orkestra, da se jej na prijaznosti njenej in jako vrlim sviranji prav toplo zahvalujemo,

— (Nabiranje krajepisnih imen.) Zadnje dni so poslali ugodne odgovore sledeči gg.: župnik Ažman, bogoslovec Jakelj, učitelj Jeglič in dijak Ancelj: za Dovje; bogoslovec Rejec: za Šebrelje na Tolminskem; učitelj Trošt: za Vinico, Hrast, Novolipo, Starolipo, Vučakovce, Preloko in Belivrh pri Črnomlju; dekan Stoklas: za Brežice; kaplan Demšar: za Mirno Peč; kurat Škrjanec: za Harije, Soze in Tominje pri Ilirski Bistrici; nadučitelj Marn: za Preserje; župnik Kobilica: za Črnuče in Nadgorico pri Ljubljani; župnik Novak: za Videm na Štajerskem; učitelj Likozar: za Goriče in Srednjo Vas nad Kranjem.

— (Ljubljansko barje) je vsled neprestanega deževja zopet deloma preplavljeno in ubogi barjani v veliki nadlogi. Včeraj in danes neprestano dežuje in od mnogih strani prihajajo poročila o povodnjih. Na Koroškem je več krajev v nevarnosti, posebno Žabnica, kamor se je iz Trbiža poslala pomoč.

— („Ni nesreče brez sreče“) vskliknil je menda te dni g. Števo pl. Gjurkovič, stražmešter v 12. ulanskem polku, kajti nesrečna smrkavost konj bila je uzrok, da je ves eskadron moral ostati v Ljubljani in tukaj v barakah zvunaj mesta prebiti svoj kontumac, iz te nesreče pa se je porodil presrečen slučaj, da je rečeni g. stražmešter v veliki loteriji zadel 200.000 gld. Zadnje dni septembra prišel je gosp. Gjurkovič v tukajšno glavno trafiko, kamor je sicer često zahajal po tobaka za svoje vojake in kupovat smodk zase. Gospa Gruberjeva, s katero je še iz prejšnjih let znan, ko je s svojim eskadronom dohajal k vojaškim vajam v Ljubljano, ponudi mu jedno promeso komunalnih srečk Dunajskih na prodaj. Čim bolj je g. Gjurkovič promeso odklanjal, tembolj mu jo je g. Gruberjeva priporočala. Naposled kupi vender za 3 gld. 50 kr. ponujano

promeso ter jo brani v svojo veliko službeno listino ter odide, ne da bi se za promeso posebno brigal. Ko pride preteklo soboto zopet v glavno trafiko, ga takoj vpraša g. Gruberjeva, kje ima kupljeno promeso, kajti znala je dobro, da je on jedno kupil in da je glavni dobitek zadet v Ljubljani. G. Gjurkovič začne preiskavati svojo listino in kmalu najde mej drugimi listinami tudi promeso serijo 1975 šte. 73. vso zmečkano, na katero je zadel 200.000 gld., in s katero je takoj šel k bankirju Mayerju, da mu izposluje izplačilo dobitka. G. Gjurkovič je zelo izobražen mož, bil izza svojih mladih let husarsk častnik, šel pozneje kot prostovoljec v Mehiko, kjer je postal „rittmeister“. Vrnivši se iz Mehike ustopil je kot stražmešter pri 12. ulanskem polku in kot tacega pripeljala ga je srečna usoda v Ljubljano, kjer ga je konjska bolezen zadržala nepričakovano dolgo in mu naklonilo komunalnih srečk glavni dobitek. Gjurkovič je vojak z dušo in telesom, jako priljubljen mož, izvrsten jahač in lovec. Nenadna sreča ga je precej prevzela in prve hipe ni si vedel duška, pozneje pa je zopet dobil prejšnjo hladnokrvnost in izjavil je nekda svojim prijateljem, da se vsaj do bodočega maja svoji službi ne odpove. Gotovo pa mu ostane Ljubljana in bivanje v njenem ozidji v najprijetnejšem spominu. Promeso, na katero je g. Gjurkovič zadel 200.000 gld., od katerih so mu odtegne 20%, izdala je Dunajska tvrdka Schellhammer & Schattera.

— (Obesil) se je v novi mestni vojašnici, v katero so se vojaki domačega pešpolka št. 17 s 1. dnem t. m. preselili, novinec Fran Beršič iz Škofje Loke pretekli petek ob 8. uri zvečer na ograji stranišča. Uzrok samomoru je menda to, da je samomorilec od nabora izostal, bil je torej „Stellungslichtig“ in je bil obsojen, da mora služiti v prezenčni službi pet let.

— (Iz Rateč na Gorenjskem) se nam piše: Dne 3. in 4. t. m. imeli smo hud naliv in gotovo bi bile Rateče zopet tako preplavljene, kakor 1885 l., da se neso zgradili hudourniki, zlasti pa Trebiški potok. Dela, ki so jih dogotovili kaznjenci iz Ljubljane, pokazala so sedaj svojo veliko korist in obvarovala nas škode in nesreče. Poleg dežja smo imeli rečena dneva hud veter, ki je mnogo poškodoval. Polomil je več kozolcev z žitom, katerega zdaj kmet ne more nikjer sušiti. Nekateri vozijo mokro snopovje domov, drugim pa še danes na dežji leži.

— (Morilca Simiča,) ki je bil v Trstu mladega bančnega uradnika v svoje stanovanje zvalil, ga potem umoril in oropal in mrtveca dolgo časa imel skritega v svojem kovčku, so v soboto zjutraj v Budimpešti obesili.

— (Vabilo k slavnosti,) katera se priredi v proslavljenje 40letnega vladanja Nj. Velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. 21. dne oktobra 1888. leta v Ibanu. Vspored: 1. Ob 9. uri zjutraj slavnostna sv. maša. 2. Blagoslovljenje šolske zastave. 3. Ob 2. uri popoldne litanije. 4. Po litanijah odhod z godbo na slavnostni prostor. 5. Slavnostni govor. 6. Govori, deklamacije in petje. 7. Pogoščenje šolske mladeži. 8. Prosta zabava. — Pri slavnosti sodeluje iz prijaznosti Domžalska godba. Odbor.

— (V Veliki Dolini) je na tamošnji novi dvorazrednici razpisano mesto prvega učitelja. Plača 500 gld., priklada in stanovanje. Dalje mesto drugega učitelja. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 20 t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. oktobra. Nasproti Berolinskim poročilom zagotavlja so iz zanesljivih virov, da nemški cesar, vračajoč se iz Rima v Potsdam, ue pojde čez Dunaj, ker je program potovanja že naprej določen, bode cesar Viljem dne 21. t. m. že v Potsdamu, drugi dan pa že v Hamburgu.

Berolin 7. oktobra. „Norddeutsche“ ponavlja je graja francosko naredbo proti tujcem, rekoč, da je to izraz gospodarsko-političnega sovražstva.

Mokronog 8. oktobra. Svečanost povodom štiridesetletnice sijajna. Razsvetljava krasna, naudušenje velikansko, zabava izborna.

Dunaj 8. oktobra. V pravdi čevljarske tovarne v Mödlingu proti Hamburgerju bil poslednji obsojen na sto goldinarjev globe.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (331—231)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrta leta gld. 1.15.

Darovi za zastavo „Dolenjskega Sokola“.

III. izkaz.

I. izkaz . . . 108 gld. 23 kr.

Nadalje so darovali:

Gosp. Viljem Tomić v Trebnjem . . .	5	—	—
dr. Volčič v Žužemberku . . .	2	—	—
Jakob Derani v Žužemberku . . .	1	—	—
Fran Pehani st. v Žužemberku . . .	1	—	—
Gospica Josipina Vehovec . . .	1	—	—
Gosp. Ignacij Vrančič iz Zagradca . . .	1	—	—
M. Keržič iz Ljubljane . . .	1	50	—
Anton Obreza iz Ljubljane . . .	1	—	—
Sparovic iz Ljubljane . . .	1	—	—
Majer iz Ljubljane . . .	1	—	—
Vinko Lapajne iz Idrije . . .	1	—	—
Fran Herzan . . .	1	—	—
Zupančič iz Ljubljane . . .	1	—	—
Ivan Meden iz Ljubljane . . .	1	—	—
Bösenbacher iz Zagreba . . .	1	—	—
Kovarik iz Nymburka . . .	1	—	—
Jan. Vacl . . .	1	—	—
Fran Ban iz Ljubljane . . .	1	—	—
M. Zarnik . . .	1	—	—
Vavken . . .	1	—	—
Jakob Butalič . . .	1	—	—
Josip Skofic . . .	1	—	—
Gospica Marija Gombač . . .	1	—	—
Gosp. Skopczynski . . .	1	—	—
Lenoci . . .	1	—	—
J. Zimmerman . . .	1	—	—
prof. Vamberger . . .	1	—	—
dr. J. Dočkal . . .	1	—	—
podstarosta Pokupskega „Sokola“ . . .	1	—	—
Oroslav Auer . . .	1	—	—
Schrey v Lescah . . .	1	—	—
O. Ladislav Hrovat v Novem mestu . . .	2	—	—
Novak iz Ljubljane . . .	—	70	—
B. . .	—	60	—
Gospica pl. Poka, gg. Cerh, Florijančič, Koncilja, Schmoranc, Anton Vrančič, Josip Hrovat, Josip Zorc, Fran Dekval, Avsec, N. N., Bončar, Josip Rebek, Mayer, Hanuš, Ig. Čamerlik, Fran Levec, gospa Rezika Levec, Fran Pevec, Klopčič, Jos. Tonis, gospica Anica, Fran Hribar, Zajc, Karol Kulik, Venceslav Buttner, Jakob Zalaznik, Dragotin Hribar, N. H. L. Vitavš, M. Knez, M. Kleščič, P. P. Neimenovan, B. A. Zumer po 50 kr., skupaj . . .	19	—	—
Gospica Marija Volk . . .	—	60	—
Gosp. Fran Volk . . .	—	46	—
Gg. Novakovič, N. N., Neimenovan, Ladislav Bednar, gospa Ana Korošec, Marija Levec, Neimenovan, Pelan po 40 kr., skupaj . . .	3	20	—
Gospa Helena Hauptman . . .	—	33	—
Gg. Klein, Gale, Soklič, Debevec, Gogola, Janko Kos, Jamšek, Foerster, Majar, Lovro Belič, Vinko Premk, Ivan Podgornik, Franjo Dežman, Matevž Škrabec, Jenska, Bizeljski hram, Matajce, Ivan Jenko, gospica Bonač, Nikola Winterhalter, Ivan Alezrac, Prpič po 30 kr., skupaj . . .	6	60	—
Neimenovan . . .	—	21	—
Gg. Mezek Martin, Mezek Lovro, Šifrer, Rant Kessler, Tomšič, Götzl, Jos. Knez, Karol Vidmar, J. Drachler, V. Benkovič, Pavšek, A. Slatnar, E. Rizzardi, J. Košenina, J. Pavelič, gospa Marija Škrabec, gospica J. Skubic, Neimenovan, Neimenovana, Neimenovan, Neimenovana, Neimenovana, Schmitzer, Prelec, Verovšek, gospa Košenina, gospica Petrovič, Amalija Verovec, Zvan, Cvetnič M. Požek, Jos. Grm po 20 kr., skupaj . . .	6	80	—
Skupaj . . .	185	gld. 23	kr.

Vsem gspdc. in gg. darovalcem izrekam tem potom svojo toplo zahvalo

odbor „Dolenjskega Sokola“.

Listnica upravnistva: Gosp. V. Šumi, Izmail: Vaše zadnje pismo prejeli. List plačan do konca leta. Na-ročnina celoletno 20 gld., poluletno 10 gld. Pozdrav!

Loterijske srečke 6. oktobra.

V Linci:	72,	15,	17,	61,	25.
V Brnu:	69,	25,	54,	62,	84.

Tuji:

4. oktobra:

Pri **Slonu:** Hacker iz Budimpešte. — Žagar, Ro-zina, Znidaršič, Kandare iz Tržica. — Gust iz Crefelda. — Pri **Malič:** Mayer, Reinhard z Dunaja. — Gorup iz Gradca. Pri **avstrijskem cesarji:** Truger iz Beljaka.

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	4 55	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 06	Jajce, jedno :	2 5
Oves,	2 44	Mleko, liter	8
Ajda,	4 71	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 55	Telečje	50
Koruza,	5 20	Svinjsko	50
Krompir,	2 23	Koštrunovo	34
Leča,	12	Pišanec.	30
Grah,	18	Golob	15
Fižol,	11	Seno, 100 kilo.	2 50
Maslo,	kgr. 1	Slama,	2 14
Mast,	70	Drva, trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	4 25

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-kriina v mm.
6. okt.	7. zjutraj	731.6 mm.	10.0° C	sl. svz.	obl.	19.30mm.
	2. popol.	731.1 mm.	12.8° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732.6 mm.	9.0° C	sl. vzh.	d. jas.	
7. okt.	7. zjutraj	733.3 mm.	6.0° C	sl. vzh.	dež.	56.20mm.
	2. popol.	732.1 mm.	6.2° C	sl. vzh.	dež.	dežja.
	9. zvečer	730.8 mm.	6.6° C	sl. vzh.	dež.	

Srednja temperatura 10.6° in 6.3°, za 2.3° in 6.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 8 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gl.	včeraj	gl.	danes
Papirna renta	81.20	—	81.20	—
Srebrna renta	82.15	—	82.05	—
Zlata renta	110.25	—	110.10	—
5% marcna renta	97.30	—	97.20	—
Akcije narodne banke.	877.7	—	877.7	—
Kreditne akcije	307.50	—	305.30	—
London.	122.10	—	122.20	—
Srebro	—	—	—	—
Napol.	9.63	—	9.64 1/2	—
C. kr. cekini	5.76	—	5.76	—
Nemške marke.	59.62 1/2	—	59.62 1/2	—
1/2 državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	171	170	—
Ogerska zlata renta 4%	—	99	80	—
Ogerska papirna renta 5%	—	90	25	—
5% štaterske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	75	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	122	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	70	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	182	—	—
Rudolfove srečke	10	20	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	111	75	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	224	20	—	—

Poslano.

(10 37)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužno
KISELINE
 poznate kas najbolje okrepljujude pice,
 i kas izkušani lek proti trajnom kašlju plucévine i
 želudca bolesti grkljana i proti méhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari i Widn.

Natakarici,

zmožni slovenskega in nemškega jezika, z dobrimi spričovalji,
 oddam svojo gostilno na račun.

Dečka,

ki je dovršil z dobrim uspehom ljudsko šolo in ima dobra
 spričevala, oddal bi rad v Ljubljani ali v Kranji
 v kako prodajalnico.

Anton Ropret,
 posestnik na Bledu.

(665—1)

Nvesto

išče premožen trgovec, 25 let star, v lepem kraji
Spodnjega Štajerja. Prednost imajo one narod-
 nega slovenskega duha. — Resne ponudbe s sliko
 naj se blagovolijo poslati pod „Aleksander“ poste
 restante **Ljutomer** (Luttenberg). (667—1)

Pisarja,

spretnega in treznega, išče notarska pisarna na Go-
 renjskem. Isti mora lepo pisavo imeti in v notarskih
 delih izurjen biti. (665—2)

Trgovsk pomočnik,

izurjen v prodaji specerijskega, železnega in meša-
 nega blaga, vsprejme se takoj. — Ponudbe pod na-
 slovom: **Franjo Žagar**, pošta Stari trg pri Ra-
 keku. (669—1)

Goldinarjev 10 na dan

more vsakdo brez glavnice in rizika zaslužiti s pro-
 dajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk proti
 plačilom na obroke za neko Budimpeštansko banko. ki je
 jako na dobrem glasu. — Ponudbe vsprejema administracija
RIESZ v Budimpešti, Hatvanergasse Nr. 18. (629)

Marseillsko žolco,

najhitrejša, vsekako najsigurnejša in najpri-
 prostejša sredstvo

za čiščenje in zboljšanje vina

ima vedno (562—15)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: **Hôtel Evropa.**

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

Dober postranski zaslužek.

(Stalna plača ni izključena.)

Za uradnike, trgovce,

kakor tudi za osebe vsacega stanu se ponuja s
 prodajo

novih srbskih srečk.

Ponudbe vsprejema

Bančna hiša Aleks. Suchanek
 (668—1) v Brnu.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplavljače sredstvo
 proti kurjim ocesom, žuljem, tako ime-
 novani trdeji koži na podplatih in petah
 proti bradavicam in vsem drugim trdim
 izraskom kože. — Uspeh zagamčen. —
 Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
 v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-
 boda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli;
 v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W.
 Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger;
 v Trgu na Koroškem C. Memer; v Beljaku F.
 Seholz, Dr. E. Kump; v Wolfsbergu A. Huth.
Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno
 znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi
 in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter)
 za turiste“. (564—5)

Zadnji mesec:

Srečke Obrtne Razstave, Prirejene v Proslavo Cesarske Svečanosti, samo 50 kr.

Glavni dobitok 25.000 Goldinarjev.

(658—2)

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse Nr. 4.